

Till stöd för överklagandet anför klaganden att förstainstansrättens dom i det aktuella målet innebär en felaktig tolkning och tillämpning av artikel 8.1 b i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken ⁽¹⁾, i förening med artikel 53.1 a i den förordningen.

1.1 Den första invändningen: klaganden gör gällande att förstainstansrätten inte har undersökt varumärkena i fråga med hänsyn till kriterierna helhetsbedömning eller helhetsintryck

Det är en fastlagd princip att helhetsbedömningen av risken för förväxling avseende visuell likhet, ljudlikhet eller begreppsmässig likhet mellan varumärkena i fråga, måste grundas på helhetsintrycket av varumärkena, med beaktande av särskilt deras särskiljande och dominerande beståndsdelar. Klaganden gör gällande att förstainstansrätten har underlåtit att tillämpa den nämnda principen och särskilt att förstainstansrätten baserat bedömningen av att risk för förväxling föreligger endast på det faktum att varumärkena delar samma gemensamma beståndsdel "CENTER".

Förstainstansrätten har underlåtit att göra en helhetsbedömning och beakta helhetsintrycket av de aktuella varumärkena. Istället har förstainstansrätten i den överklagade domen tillämpat en analytisk metod och har jämfört varumärket "CENTER" med den första orddelen "CENTER" i det omtvistade varumärket varvid den andra orddelen "SHOCK" inte tillmätts någon betydelse. Det är riktigt att den överklagade domen nämner kriterierna helhetsbedömning och helhetsintryck. Det är dock inte tillräckligt att nämna och upprepa ett rättsligt kriterium. För att agera korrekt är det viktigt att detta också följs och tillämpas korrekt i målet, vilket inte har skett i den överklagade domen. I den överklagade domen begränsar sig förstainstansrätten till att fastställa att de två jämförda varumärkena är liknande och har samma orddel "CENTER" utan att det förklaras varför orddelen "SHOCK" inte är tillräcklig för att utesluta en risk för förväxling.

Av de skäl som anges ovan gör klaganden även gällande att den överklagade domen innebär förvanskning av sakomständigheter och ett åsidosättande av skyldigheten att ange skäl.

1.2 Den andra invändningen: klaganden gör gällande att förstainstansrätten i den överklagade domen har underlåtit att beakta några ytterst viktiga och relevanta omständigheter

Den överklagade domen innebär också ett åsidosättande av artikel 8.1 b eftersom omständigheter som var ytterst relevanta för att bestämma risken för förväxling mellan varumärkena inte har bedömts. Förstainstansrätten har särskilt inte beaktat den långa tid av samexistens för de jämförda varumärkena och frånvaron av faktiskt förväxling, vilket har förklarats utförligt i ansökan till förstainstansrätten.

Vidare har förstainstansrätten inte korrekt bedömt en annan viktig omständighet, nämligen uppmärksamhetsgraden hos omsättningskretsen. Det är ologiskt att som förstainstansrätten fastslå att en normalt informerad samt skäligen uppmärksam och medveten konsument skulle underlåta att notera förekomsten av ordet "SHOCK" och att varumärkena i fråga inte bara har visuella och fonetiska skillnader utan även olika innebörder, nämligen att varumärket "CENTER" är ett ord som framkallar "mittpunkten av något", medan varumärket "CENTER SHOCK", med hänsyn till förekomsten av den mest framträdande delen "SHOCK", är ett uttryck som framkallar tanken på en stark känsla (chock) som konsumenten känner när tuggummit mitt tuggas.

2. Klaganden yrkar att domstolen ska

- bifalla överklagandet och följaktligen helt upphäva förstainstansrättens dom enligt artikel 61 i domstolens stadga och artikel 113 i domstolens rättegångsregler,
- om målet är färdigt för avgörande, meddela slutlig dom genom att ogiltigförklara det beslut som harmoniseringsbyråns annulleringsenhet fattade den 24 november 2005 angående ansökan nr 941 C 973065 om ogiltigförklaring och förplikta motparterna att ersätta rättegångskostnaderna med anledning av förfarandena vid förstainstansrätten och domstolen, samt ogiltighetsförfarandet vid harmoniseringsbyrån, enligt artikel 122 i domstolens rättegångsregler, och
- i andra hand, om målet inte är färdigt för avgörande, återförvisa målet till förstainstansrätten för ny prövning i enlighet med de bindande kriterier som fastställs av domstolen.

⁽¹⁾ EGT L 11, s. 1

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 7 september 2009 — Said Shamilovich Kadzoev mot Ministerstvo na vatreshnite raboti

(Mål C-357/09)

(2009/C 267/79)

Rättegångspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Said Shamilovich Kadzoev

särskilda förvarsanläggning, när han inte haft några giltiga identitetshandlingar och det därför finns tvivel vad gäller hans identitet, när han inte har några medel för sitt uppehälle och när han uppträtt aggressivt?

Ministerstvo na vatreshnite raboti

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 15.5 och 15.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna tolkas på följande sätt:
 - a) När den nationella rätten i en medlemsstat, innan kraven i detta direktiv införlivades, inte innehöll krav på en maximal tid för hållande i förvar eller föreskrifter om skäl för att förlänga ett hållande, och det inte, när direktivet införlivades, föreskrevs någon retroaktiv verkan för de nya bestämmelserna, är de ovannämnda bestämmelserna i direktivet då först tillämpliga efter att medlemsstaten införlivat kraven i direktivet med den nationella rätten och gäller de endast denna period?
 - b) De tidsperioder som i direktivet gäller hållande i förvar på en särskild anläggning inför ett avlägsnande omfattar inte den tid under vilken verkställandet av ett beslut om avlägsnande från en medlemsstat var uttryckligen förbjudet i enlighet med en rättsnorm — på grund av att det efter ansökan av en tredjelandsmedborgare hade genomförts ett asylförfarande —, trots att den berörde under detta förfarande hållits kvar på denna särskilda förvarsanläggning, när detta är tillåtet enligt en medlemsstats nationella rätt?
2. Ska artikel 15.5 och 15.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna tolkas på så sätt att de tidsperioder som i direktivet gäller hållande i förvar på en särskild anläggning inför ett avlägsnande inte omfattar den tid under vilken verkställandet av ett beslut om avlägsnande från en medlemsstat var uttryckligen förbjudet i enlighet med en rättsnorm — eftersom ett förfarande om överklagande av detta beslut inletts —, trots att den berörde under detta förfarande hållits kvar på denna
 - a) Tredjelandsmedborgaren ska inte omedelbart frigges när följande kumulativa förutsättningar föreligger: Den berörde har inga giltiga identitetshandlingar, oavsett giltighetstid, och därför finns det tvivel vad gäller hans identitet, han har uppträtt aggressivt, han saknar medel för sitt uppehälle och det finns ingen tredje person som åtagit sig att sörja för hans uppehälle.
3. Ska artikel 15.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna tolkas på så sätt att det inte föreligger rimliga utsikter till ett avlägsnande
 - a) när den stat till vilken den berörde tillhör, vid den tidpunkt då hållandet i förvar omprövas i domstol, inte vill utställa resedokument till denne inför ett återvändande, och det vid samma tidpunkt inte finns någon överenskommelse med ett tredjeland om att ta emot honom trots att medlemsstatens förvaltningsmyndigheter försöker få detta till stånd,
 - b) när det vid den tidpunkt då hållandet i förvar omprövas i domstol, finns en överenskommelse mellan Europeiska gemenskapen och den stat till vilken tredjelandsmedborgaren hör, men att medlemsstaten på grund av ett nytt bevis — den berördes födelseattest — inte hänvisat till bestämmelserna i denna överenskommelse, varvid den berörde inte heller vill återvända dit, och
 - c) när möjligheten att förlänga förvarsperioden enligt artikel 15.6 i direktivet förbrukats och det vid den tidpunkt då hållandet i förvar av den berörde omprövas i domstol med hänsyn till artikel 15.6 b i direktivet inte finns någon överenskommelse med ett tredjeland om att ta emot honom?
4. När det i samband med omprövningen av hållandet i förvar av en tredjelandsmedborgare inför avlägsnande framkommer att rimliga utsikter till ett avlägsnande inte föreligger och möjligheterna att förlänga förvaret har förbrukats, ska då artikel 15.4 och 15.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna tolkas på följande sätt?
 - a) Tredjelandsmedborgaren ska inte omedelbart frigges när följande kumulativa förutsättningar föreligger: Den berörde har inga giltiga identitetshandlingar, oavsett giltighetstid, och därför finns det tvivel vad gäller hans identitet, han har uppträtt aggressivt, han saknar medel för sitt uppehälle och det finns ingen tredje person som åtagit sig att sörja för hans uppehälle.

- b) Vid beslutet om frigivning ska det prövas om tredjelandsmedborgaren i enlighet med kraven i medlemsstatens nationella rätt har tillräckliga medel för sitt uppehälle i medlemsstaten och en adress på vilken han kan vistas.

Talan väckt den 11 september 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien

(Mål C-363/09)

(2009/C 267/80)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: L. Parpala och F. Jimeno Fernández)

Svarande: Konungariket Spanien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 13 i direktiv 91/414/EEG⁽¹⁾ genom att bibehålla artikel 38 i lag 43/2002 av den 20 november 2002 om växtskydd, och
- förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Direktiv 91/414/EG har antagits i syfte att bemöta behovet av att harmonisera nationella bestämmelser om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden. I direktivet föreskrivs därför enhetliga bestämmelser med avseende på villkoren för och handläggningen av ärenden om godkännande av dessa produkter.

Artikel 13 i nämnda direktiv fastställer regler om dels de uppgifter som det krävs att den som ansöker om godkännande av ett visst växtskyddsmedel ska inge, dels hur dessa uppgifter ska användas och skyddas genom att, med vissa undantag, utförda garantier för att de behandlas konfidentiellt.

Direktivet innebär en fullständig harmonisering och en medlemsstat kan därför inte anta en nationell lagstiftning genom

vilken de krävs att näringsidkare ska dela uppgifter som ingetts av en första näringsidkare som ansökt om godkännande, annat än om det sker på de villkor som uppställs i artikel 13.7.

I artikel 38 i lag 43/2002 tillåts emellertid tillgång till uppgifter som framkommit vid undersökningar och försök i ett vidare omfång än de fall som uttryckligen avses i direktivet.

Kommissionen anser att, eftersom den spanska staten saknade utrymme för skönsmässig bedömning vid införlivandet av artikel 13 i direktiv 91/414/EEG med den nationella lagstiftningen och eftersom den inte har väckt talan om ogiltigförklaring av bestämmelsen i fråga, införandet av ett undantag från reglerna om tillgång till uppgifter som ingetts i ett ärende om godkännande av växtskyddsprodukter, trots att ett sådant undantag inte är möjligt enligt nämnda direktiv, utgör ett åsidosättande av gemenskapsrätten.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (EGT L 230, s. 1).

Överklagande ingett den 14 september 2009 av Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH av den dom som förstainstansrätten (åttonde avdelningen) meddelade den 8 juli 2009 i mål T-226/08, Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH mot harmoniseringsbyrån, övrig part i målet: Schwarzbräu GmbH

(Mål C-364/09 P)

(2009/C 267/81)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH (ombud: P. Wadenbach, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet:

- Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)
- Schwarzbräu GmbH

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska